

Debreceni Ítéltábla

Fkf.III.83/2015/18.

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2015. szeptember 24. és november 12. napjain tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

ítéletet:

A gazdálkodó szervezet önálló intézkedésre jogosult dolgozója által üzletszerűen elkövetett vesztegetés büntette és más bűncselekmények miatt I.rendű vádlott és társai ellen indított büntető ügyben a Miskolci Törvényszék 2014. július 11. napján kihirdetett 11.Fk.171/2012/293. számú ítéletének a fellebbezéssel érintett vádlottakra vonatkozó részét megváltoztatja a következők szerint:

II.rendű, III.rendű és XXIX.rendű vádlottak 2 rb. bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás vétségeként értékelt cselekményeit 2 rb. társadalombiztosítási, szociális vagy más jóléti juttatással visszaélés vétségének [Btk. 395. § (1) bekezdés] minősíti.

II.rendű vádlott szabadságvesztés büntetését 1 (egy) év 4 (négy) hónapra, VII.rendű vádlottét pedig 6 (hat) hónapra enyhíti.

I.rendű és XVI.rendű vádlottakkal szemben a büntetés kiszabását mellőzi és őket 1-1 (egy-egy) évi időtartamra próbára bocsátja.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletének jelzett részét helybenhagyja.

A fellebbezési eljárásban felmerült 100.000.- (egyszázezer) Ft bűnügyi költségből II.rendű és VII.rendű vádlottakat személyenként 50.000.- (ötvenezer) Ft terheli.

II.rendű vádlott lakcíme: ..., XXIX.rendű vádlott lakcíme: ...

Indokolás:

A törvényszék ítélete ellen az ügyész I.rendű vádlott terhére a 2 rb. társtettesként, folytatólagosan elkövetett csalás büntette, az 1 rb. társtettesként elkövetett csalás büntetvének kísérlete, és 5 rb. magánokirat-hamisítás vétsége miatt emelt vád alóli felmentése miatt, valamint súlyosításért, II.rendű vádlott terhére téves minősítés miatt, valamint súlyosításért, III.rendű vádlott terhére téves minősítés miatt, IV.rendű vádlott terhére súlyosításért, XXIX.rendű vádlott terhére téves minősítés miatt, valamint

súlyosításért jelentett be fellebbezést. A 306. sorszám alatti, 2014. szeptember 22. napján kelt beadványában az ügyész I.rendű vádlott vonatkozásában visszavonta az 1 rb. társtettesként elkövetett jelentős kárt okozó csalás büntettének kísérlete alóli felmentő rendelkezés ellen bejelentett fellebbezését (7. tényállási pont), így az jogerőre emelkedett.

Fellebbezésének írásbeli indokolásában rögzíti, hogy „XXIX.rendű vádlott vonatkozásában a törvényszék a bűncselekményeket helyesen minősítette”. Indítványozta, hogy a Debreceni Ítéltábla a törvényszék ítéletét I.rendű vádlott vonatkozásában a Be. 376. § (1) bekezdése alapján helyezze hatályon kívül és az elsőfokú bíróságot utasítsa új eljárás lefolytatására. II.rendű és III.rendű vádlottak tekintetében a Be. 352. § (1) bekezdés a/ pontja alapján a tényállást egészítse ki, illetőleg helyesbítse azzal, hogy az egyes tényállási pontokban írt hitelkérelmeket ők nyújtották be, majd az ekként kiegészített és helyesbített tényállás alapján a Be. 372. § (2) bekezdése alkalmazásával II.rendű vádlott cselekményeit az elkövetéskor hatályban volt 1978. évi IV. törvény alapján 4 rb., a Btk. 318. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés c/ pontjára figyelemmel a (6) bekezdés b/ pontja szerint minősülő és büntetendő jelentős kárt okozó, üzletszerűen, folytatólagosan és társtettesként elkövetett csalás büntettének, ezzel halmazatban 6 rb., a Btk. 276. §-ába ütköző és aszerint minősülő és büntetendő társtettesként elkövetett magánokirat-hamisítás vétségének, III.rendű vádlott cselekményeit 3 rb., az 1978. évi IV. törvény 318. § (1) bekezdésébe ütköző és az (5) bekezdés a/ pontja szerint minősülő és büntetendő jelentős kárt okozó, társtettesként elkövetett csalás büntettének, melyből 1 rb. cselekményt folytatólagosan követett el, ezzel halmazatban 1 rb., az 1978. évi IV. törvény 318. § (1) bekezdésébe ütköző és a (4) bekezdés a/ pontja szerint minősülő és büntetendő csalás büntettének, amelyet társtettesként és folytatólagosan követett el, valamint 4 rb., az 1978. évi IV. törvény 276. §-ába ütköző és aszerint minősülő és büntetendő társtettesként elkövetett magánokirat-hamisítás vétségének minősítse.

II.rendű vádlott vonatkozásában az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, a vele szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamát lényegesen emelje fel, a büntetés végrehajtásának felfüggesztésére vonatkozó ítéleti rendelkezést mellőzze, és őt mellékbüntetésül a Btk. 53. §-a alapján a közügyektől tiltsa el.

IV.rendű vádlott vonatkozásában az elsőfokú ítéletet a Be. 372. § (1) bekezdése alapján akként változtassa meg, hogy a vele szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamát lényegesen emelje fel, a büntetés végrehajtásának felfüggesztésére vonatkozó ítéleti rendelkezést mellőzze, mellékbüntetésül a Btk. 61. § (1) bekezdése alapján a közügyektől tiltsa el.

XXIX.rendű vádlott vonatkozásában a vele szemben halmazati büntetésül kiszabott 1 év 10 hó szabadságvesztés büntetés végrehajtásának próbaidőre való felfüggesztésére vonatkozó ítéleti rendelkezést mellőzze és egyúttal mellékbüntetésül a Btk. 61. § (1) bekezdése alapján közügyektől eltiltást is szabjon ki.

I.rendű vádlott és a védője felmentésért fellebbeztek, II.rendű vádlott és a védője az ítélet ellen jogorvoslati nyilatkozatot nem jelentettek be, III.rendű vádlott védője elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért, IV.rendű vádlott és a védője a tényállás téves megállapítása miatt felmentésért, VII.rendű vádlott és a védője elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért, XVI.rendű vádlott védője felmentésért,

XXIX.rendű vádlott védője elsődlegesen részbeni felmentésért, másodsorban enyhítésért fellebbeztek.

III. r. vádlott védője a fellebbezését írásban 12. sorszám alatt kiegészítette, IV. r. vádlott és a védője külön-külön 13., illetve 14. sorszám alatt fellebbezésüket írásban megindokolták. IV. r. vádlott előadja, hogy „sérlemzem, hogy a T. Miskolci Törvényszék II.rendű vádlott szavahihetőségét látta igazolni XVII. r. vádlott vallomása alapján”, továbbá „határozottan tagadom II.rendű vádlott állítását, amit a T. Miskolci Törvényszék hitelt érdemlő bizonyítékként elfogadott”, és végül „kérem a T. Debreceni Ítéltáblát, hogy az én vallomásomat fogadja el bizonyítékként, a Miskolci Törvényszék ítéletét változtassa meg és bűncselekmény hiányában mentsen fel az ítéletben kiszabott büntetés alól”.

IV. r. vádlott védőjének álláspontja szerint „az elsőfokú ítélet azáltal, hogy a bírósági eljárásban vallomást nem tevő II. r. vádlott nyomozati vallomását fogadta el a tényállás megállapítása alapjául, a tényállást hiányosan, s az iratok tartalmától eltérően állapította meg”. Indítványozta, hogy „a tisztelt ítélőtábla a történeti tényállásból mellőzze azt a megállapítást, mely szerint a II. r. vádlott és a IV. r. vádlott megállapodtak egymással, továbbá azt is, hogy a megállapodás célja a szerződéses és a becsült érték azonos szinten történő megállapítása volt, kérjük továbbá mellőzni azt, hogy a II. r. vádlott részéről a IV. r. vádlott irányába előny nyújtására sor került. Ennek alapján kérjük megállapítani, hogy a IV. r. vádlott részéről nem csak a köteleességszegésre nem került sor, de jogtalan előny elfogadása, s az erre irányuló megállapodás megkötése sem nyert bizonyítást, ezért kérjük a IV. r. vádlottat a terhére rótt 5 rb. vesztegetés elfogadása büntettének vádja alól felmenteni szíveskedjék”. Másodlagosan kérte „megállapítani, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás mellett sem igazolt a vádlotti cselekmény üzletszerű jellege, s kérem a bünszövetségre és üzletszerűsége utalást mellőzni, s a vádlott bűnösségét a 2012. évi C. törvény 291. §-a (1) bekezdése szerinti vesztegetés elfogadása büntetében megállapítani, s az elsőfokú bíróság ítéletének a felfüggesztés tartamára vonatkozó rendelkezését enyhíteni, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyni szíveskedjék.”.

A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség átiratában foglaltak szerint: „az ügyészi fellebbezést I. r., II. r., III. r., IV. r., XXIX. r. vádlottak vonatkozásában az ügyészi fellebbezés indokolásában foglaltakra is figyelemmel akként tartom fenn, hogy I. r. vádlott esetében az ítélet hatályon kívül helyezésére és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására utasítására irányulóan, valamint emellett I., II., III., IV. és XXIX. r. vádlottak esetében súlyosításra irányulóan is fenntartom, míg II. r., III. r. és XXIX. r. vádlottak tekintetében a vagyon elleni bűncselekmények társtettesi és folytatólagos megállapítása érdekében bejelentett ügyészi fellebbezés erre vonatkozó részét nem tartom fenn”. A tényállás pontosítását, illetve kiegészítését szükségesnek tartotta, álláspontja szerint az üzletszerűség, mint súlyosító körülmény mellett a bünszövetség törvényben írt feltételei is megállapíthatóak II., III. és XXIX. r. vádlottak vonatkozásában. Azon vádlottak esetében, ahol a támogatás összege a 450.000.- Ft-ot, mint egy gyermek után járó támogatást nem haladja meg, a jelenlegi szabályozás alapján a Btk. 395. § (1) bekezdése szerint társadalombiztosítási, szociális, vagy más jóléti juttatással visszaélésként minősül a cselekmény. Nem vitatható a 2012. évi C. törvény alkalmazása II., III., IV., XVI., XXIX., illetve VII. r. vádlottak esetében

sem, továbbá a bűnösségi körülmények kiegészítését is kérte, végül megjegyezte a IV. r. vádlott esetében, hogy a kötelességszegés, mint minősítő körülmény a vesztegetési cselekményeivel összefüggésben szintén megállapítható.

Az ítélet tábla a bejelentett fellebbezések elbírálására a Be. 361. és 362. §-ai szerinti nyilvános ülést tűzött. A nyilvános ülésen a Debreceni Fellebbviteli Főügyészség képviselője II. r., III. r., IV. r. és XXIX. r. vádlottak büntetése súlyosítására irányuló ügyészi fellebbezést fenntartotta. I. r. vádlott vonatkozásában az ítélet hatályon kívül helyezését indítványozta egyrészt a Be. 351. § (1) bekezdés c/ és d/ pontjában meghatározott okból, másrészt pedig azért, mert a Be. 373. § (1) bekezdés III/a. pontja alapján indokolási kötelezettség elmulasztásában megnyilvánuló megalapozatlanságban is szenved az ítélet. II. r. és III. r. vádlottak tekintetében a 2. és 3. tényállásnál a 450.000.- Ft-os fiatalok otthonteremtési támogatására vonatkozó cselekmény Btk. 395. § (1) bekezdése szerint minősülő társadalombiztosítási, szociális, vagy más jóléti juttatáskénti minősítését indítványozta. A 7. tényállás vonatkozásában a sorozatjellegű bűncselekmények összefüggéseire, arra, hogy miként intézték az ügyfelekkel történő kapcsolatukat az OTP-nél történő eljárásukban, továbbra is fenntartotta a tényállás vonatkozásában II. r. vádlott büntetőjogi felelősségének megállapítását 1 rb., a Btk. 373. § (1) bekezdésében meghatározott csalás büntetében, 1 rb., a Btk. 396. § (1) bekezdés a/ pontja és (2) bekezdés a/ pontja szerint minősülő költségvetési csalás büntetében, és a Btk. 345. §-a szerint minősülő hamis magánokirat felhasználásának vétségében. IV. r. vádlott cselekményeinél álláspontja szerint a kötelességszegés is megállapítható, míg VII. r., XVI. r. és XXIX. r. vádlottak vonatkozásában az ítélet helybenhagyását indítványozta.

I. r. vádlott védője a bejelentett fellebbezését fenntartotta. II. r. vádlott elsődlegesen a büntetés enyhítését, másodlagosan az ítélet helybenhagyását kérte, III. r. vádlott védője a bejelentett fellebbezését fenntartotta, IV. r. vádlott védője a felmentésre irányuló indítványán túl másodlagosan az ítélet helybenhagyását kérte, VII. r. vádlott védője a bejelentett fellebbezését fenntartotta, XVI. r. vádlott védője fenntartotta a felmentésre irányuló elsődleges kérelmét, másodsorban a joghátrány enyhítését, megrovás alkalmazását indítványozta. XXIX. r. vádlott védője a fellebbezésének indokolásában védence felmentését kérte 4 rb. bűnsegédként elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétségének vádjá alól, továbbá a büntetés lényeges enyhítését mind az alaptartam, mind a felfüggesztés időtartama kapcsán, másodsorban az ügyészség súlyosításra irányuló indítványának elutasítása mellett az ítélet helybenhagyását.

A törvényszék ítélete V. r., VI. r., VIII. r., IX. r., X. r., XI. r., XII. r., XIII. r., XIV. r., XV. r., XVII. r., XVIII. r., XIX. r., XX. r., XXI. r., XXII. r., XXIII. r., XXIV. r., XXV. r., XXVI. r., XXVII. r. vádlottakkal szemben elsőfokon jogerőre emelkedett, ezért e vádlottak vonatkozásában az ítélet tábla annak felülbírlatát a Be. 349. §-ának (1) bekezdése szerint mellőzte.

A Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Főügyészség a B.6138/2011/31. szám alatti fellebbezésében kizárólag I.rendű vádlott felmentését sérelmezte, annak indokolása szerint is: „álláspontom szerint tévedett a törvényszék II.rendű és III. r. vádlottak cselekményének minősítése során”, melyre figyelemmel az ítélet tábla II. r., IV. r. és XXIX.

r. vádlottakat érintő felmentő rendelkezések felülbírálatát a Be. 348. §-ának (2) bekezdése értelmében szintén mellőzte, mivel azok elsőfokon jogerőssé váltak [Be. 588. § (6) bekezdés].

A korábbiakban megjelölt kivételekkel az ítélet tábla a törvényszék ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt teljes terjedelmében felülbírált a Be. 348. §-ának (1) bekezdése alapján. Ennek során megállapította, hogy a törvényszék a perrendi szabályok maradéktalan betartásával folytatta le a büntető eljárást. Az általa rögzített tényállás is döntő részében megalapozott, s azt a Be. 352. § (1) bekezdés a/ pontja alkalmazásával - az iratok tartalma alapján - csupán a következőkkel szükséges kiegészíteni, illetve helyesbíteni:

- Az ítélet 31. oldal 5. bekezdésében ... helyesen XXVIII. r. vádlott, továbbá észlelte az ítélet tábla, hogy az ítélet 205. oldalán a középső záradékban helyesen megnevezett ... ténylegesen XXVIII. r. vádlott.

- I. rendű vádlottal kapcsolatos elsőfokú ítéletet a ...-i Ítélet tábla Bf... számú ítéletével 20... napján jogerősen helybenhagyta azzal, hogy a felmentés jogcíme bizonyítékok hiánya.

- III. r. vádlottal kapcsolatos ...-i Városi Bíróság B... számú ítélete 20... napján kelt, s a ...-i Törvényszék Bf... számú határozatával 20... napján emelkedett jogerőre. III. r. vádlottal szemben a 20... napján kelt ...-i Járásbíróság B... számú ítélete a ...-i Törvényszék Bf... számú határozatával 20... napján emelkedett jogerőre, s e vádlottat a 20... napján megvalósított bűnsegédként elkövetett jelentős kárt okozó csalás büntette miatt 2 évi próbaidőre felfüggesztett 6 hónap börtönre ítélte.

- IV. r. vádlottnak a ...-i Törvényszék B... számú ítéletét a ...-i Ítélet tábla a 20... napján kelt Bf... számú határozatával - e vádlottra nézve - hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárásra utasította.

- II. r. vádlottnál a megrovás, III. r. vádlottnál a ...-i Városi Bíróság B... számú ítélet, míg VII. r. vádlottnál az 1. és 2. pont alatti ítéletek feltüntetését az ítélet tábla - a Btk. 97. §-ának (2) bekezdésére figyelemmel - mellőzi.

- XXIX. r. vádlott 2015. március 1-től a ... Kft. alkalmazásában áll mint takarító, havi bruttó bére 73.661.- Ft, lánya, az 1979-ben született lánya, 2015. június 23-tól dialízisre szorul, 24 órában ápolást igényel.

- Az ítélet 48. oldal utolsó előtti bekezdése helyett az ítélet tábla II. r. vádlott nyomozati iratok között 1516. oldalon található - a törvényszék által elfogadott - vallomása alapján azt rögzíti, hogy „ezért annak érdekében, hogy az értékbecsülő a szerződési vételáron becsülje meg a lakást függetlenül annak valódi értékétől, kialakult az a gyakorlat a hitelügyintézők és az OTP értékbecsülők között, hogy a hitelügyintézők anyagi ellenszolgáltatást nyújtottak annak érdekében, hogy az adásvételi szerződés szerinti értékre legyen a lakás felbecsülve”, míg ugyanezen oldal utolsó sorában „a megállapodás alapján” helyett a kialakult gyakorlatot tünteti fel.

- Az ítélet 51. oldal 2. bekezdés 5. sorában a „nem” szó helyesen „meg”, a 68. oldal 1. sorában a VIII. r. terhelt XVIII. r., a 79. oldal 2. bekezdésében a XXIV. r. vádlott XXV. r., míg a 86. oldal utolsó bekezdésében írt ítélet 2012. augusztus 30. napján emelkedett jogerőre.

Az ennyiben kiegészített, illetve helyesbített tényállás már mindenben megalapozott, mentes a Be. 351. §-ának (2) bekezdésében felsorolt hiányosságoktól, ezért az ítélet tábla a

törvényszék ítéletét ezen helyesbített, illetve kiegészített tényállás alapján bírálta felül a Be. 352. §-a (2) bekezdésének megfelelően.

A törvényszék rendkívül széleskörű bizonyítási eljárást folytatott le, melynek során beszerezte az ügy eldöntése szempontjából releváns bizonyítékokat, mellyel teljesítette az ügyfelderítési kötelezettségét. A beszerzett bizonyítékokat a mérlegelési körébe vonta, azokat nagy alaposággal a logika szabályainak mindenben megfelelően értékelte. Ezen értékelő tevékenységéről a törvényszék részletesen adott számot ítéletének 87. oldalától 167. oldaláig terjedő részében, mely indokait az ítélet tábla is osztja azzal, hogy III. r. vádlott védőjének azon álláspontjával egyetért, mely szerint „III. r. vádlott cselekvősege XXIX. r. vádlott vallomása alapján került megállapításra”, s ezzel az ítélet 96. oldal alulról 2. bekezdését kiegészíti. Az ítélet tábla ezen túl néhány leírási hibát pontosít: az ítélet 97. oldal 2. bekezdésének 7. sora helyesen „sem a nyomozó hatóság, sem a törvényszék előtt nem merült fel olyan körülmény ...”, a 111. oldal 3. bekezdésében XIV. r., a 122. oldalon XIX. r. vádlott.

Az eddig kifejtettekből következően az ítélet tábla olyan okot, mely az ítélet hatályon kívül helyezését eredményezhetné nem talált.

I. r., III. r., IV. r., VII. r., XVI. r. és XXIX. r. vádlottak, valamint a védőik által bejelentett felmentést, illetve részben felmentést célzó fellebbezéseikben új tény, illetve új bizonyítékot nem jelöltek meg, azok kizárólag a törvényszék mérlegelési tevékenységét támadják, melyek megalapozott tényállás esetén eredményre nem vezethettek, ugyanis a törvényszék által mérlegelt bizonyítékoknak az ítélet tábla részéről történő eltérő értékelése törvényileg kizárt [Be. 351. § (1) bekezdés].

Okszerűen vont következtetést a törvényszék a vádlottak bűnösségére és I. r. vádlott tekintetében arra is, hogy nem nyert kétséget kizáró bizonyítást, hogy az I. r. vádlottnak az általa szerkesztett adásvételi szerződés készítésekor és ellenjegyzésekor tudomása volt arról, hogy a szerződésben megjelölt vételár azért került magasabb összegben megállapításra az eladók részére ténylegesen kifizetett vételárnál, hogy V. r. és VI. r. (1. tényállási pont), X. r. és XI. r. (2. tényállási pont), XIV. r. (3. tényállási pont), XVII. r. és XVIII. r. (4. tényállási pont), XXI. r. (5. tényállási pont) vádlottak a fiatalok otthonteremtési támogatásaként folyósítandó összeghez hozzájussanak. Nem volt megállapítható az sem, hogy az I. r. vádlott tudta, miszerint a megjelölt terheltek a támogatást annak céljától eltérően fogják felhasználni (ítélet 165. oldal 2. bekezdés). Helytálló, hogy „nem állapítható meg kétséget kizáróan az sem, hogy I. r. vádlott az 1., 3., 4. és 5. tényállási pontokban részletezett adásvételi szerződés elkészítésekor és ellenjegyzésekor tudott arról, hogy a szerződésben rögzített vételár eltér az eladó és a vevők között kölcsönösen kialakított tényleges vételártól, tehát az adásvételi szerződés e körben valótlan” (ítélet 165. oldal 4. bekezdés). Mindezekből következően törvényesen mentette fel a törvényszék az ítéletében írt bűncselekmények vádja alól I. r. vádlottat a Be. 6. § (3) bekezdés b/ pontjának alkalmazásával. A felmentést sérelmező ügyész a fellebbezésében kizárólag a bizonyítékok mérlegelését támadta.

Nem tévedett a törvényszék akkor sem, amikor I. r. vádlott vonatkozásában az elkövetéskori, míg a többi vádlott tekintetében az elbíráláskori törvényt - mint enyhébbet - alkalmazta.

A törvényszék a vádlottak által megvalósított bűncselekményeket is túlnyomórészt megfelelően minősítette. E körben az ítélet tábla azonban osztja a Debreceni Fellebbviteli Főügyészség álláspontját, mely szerint „azon vádlottak esetében, ahol a támogatás összege a 450.000.- Ft-ot, mint egy gyermek után járó támogatást nem haladja meg, a jelenlegi szabályozás alapján a Btk. 395. § (1) bekezdése szerinti társadalombiztosítási, szociális vagy más jóléti juttatással visszaélésként minősül a cselekmény”. Ennek indoka az, hogy e cselekménynél a kár nagyságrendje a meghatározó. Az 50.001.- forintról 500.000.- forintig történő károkozás esetén e tényállás speciális a költségvetési csaláshoz képest, 500.001.- forintról viszont a költségvetési csalás megállapításának van helye. Jelen ítéletben ez a 2., 3. és 9. tényállásokkal kapcsolatos, illetve II. r., III. r. vádlottakat (2. és 3. tényállás), valamint XXIX. r. vádlottat (2. és 9. tényállások) érintik. Ezért e vádlottak 2-2 rb. bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás vétségeit az ítélet tábla 2-2 rb. társadalombiztosítási, szociális vagy más jóléti juttatással visszaélés vétségének [Btk. 395. § (1) bekezdés] minősítette.

E körben az ítélet tábla az ítélet 170. oldalán XXIX. r. vádlott 3 rb. bűnsegédként elkövetett csalás büntetteinél a 7. pont megjelölését mellőzi, mint ahogy IV. r. vádlott tekintetében a tényállás kiegészítésében írtakkal ellentétesen rögzített 180. oldal 6. bekezdését is. Az ítélet tábla további tényállaskiegészítésére figyelemmel - „megállapodás” helyett „kialakult gyakorlat” - a bűnszövetség, mint minősítő körülmény IV. r. vádlott tekintetében nem merült fel, míg ahogy annak súlyosítókénti értékelése sem II. r., III. r. és XXIX. r. vádlott vonatkozásában. A bűnszövetséghez szükséges, hogy a több bűncselekmény elkövetésében ugyanazok a személyek vegyenek részt.

Többségében helyesen tárta fel a törvényszék a büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket, azonban I. r. és VII. r. vádlottak büntetlen előélete enyhítőként figyelembe nem vehető, mivel I. r. vádlottnál ez foglalkoztatási feltétel, VII. r. vádlott pedig fiatalos volt. II. r. vádlott valamennyi bűncselekményét bűnsegédként valósította meg, s végül az ítélet 200. oldal alulról 3. bekezdésében XXIX. r. vádlott.

Az ítélet tábla álláspontja szerint I. r. és XVI. r. vádlottak által elkövetett bűncselekmények tárgyi súlya, e vádlottak személyi társadalomra veszélyessége, a bűnösségük foka, s a büntetés kiszabásánál irányadó egyéb körülmények nem indokolják velük szemben büntetés kiszabását, a Btk. 79. §-ában foglalt büntetés céljai a Btk. 65-66. §-ai szerinti intézkedés alkalmazásával is elérhetők, ezért őket 1-1 évi időtartamra próbára bocsátotta.

III. r., IV. r. és XXIX. r. vádlottakkal szemben a törvényszék által kiszabott büntetés szükséges és egyben elegendő is mind a generális, mind a speciális prevenciós célok eléréséhez, ezért sem azok enyhítésére, sem a súlyosítására az ítélet tábla alapot nem látott.

Az ítélet tábla a törvényszéknél nagyobb nyomatékkal értékelte II. r. vádlott tekintetében a feltáró jellegű, más vádlottak cselekvőségét is érintő beismerő vallomását. A belső

arányosságnál figyelemmel kellett lenni arra, hogy VII. r. vádlott fiatal korúként követte el a cselekményeit. Az ítélet tábla a szabadságvesztések mértékét II. r. vádlottnál 1 év 4 hónapi, míg VII. r. vádlottnál 6 hónapi szabadságvesztés büntetésre enyhítette a további rendelkezések érintetlenül hagyásával.

Az elsőfokú bíróság egyéb rendelkezései törvényesek.

Az eddig kifejtettek figyelemmel az ítélet tábla a törvényszék ítéletét a Be. 372. §-a (1) bekezdésének alkalmazásával - a rendelkező részben írtak szerint - megváltoztatta, míg egyéb helyes rendelkezéseit a Be. 371. §-ának (1) bekezdése alapján helyben hagyta.

A bűnügyi költségéről szóló rendelkezés a Be. 381. §-ának (1) bekezdésén alapszik.

Végül rögzítette az ítélet tábla II. r. vádlott és XXIX. r. vádlottak megváltozott lakcímét.

Debrecen, 2015. november 12.

Dr. Ficsór Gabriella sk. a tanács elnöke, Dr. Szabó József sk. a tanács tagja, előadó,
Dr. Diószegi Attila sk. a tanács tagja

Záradék:

A Miskolci Törvényszék 11.Fk.171/2012/293. számú ítélete a másodfokú ítéletben írt változtatásokkal I. r., II. r., III. r., IV. r., VII. r., XVI. r. és XXIX. r. vádlottakkal szemben jogerős, és II. r., III. r., IV. r., VII. r., valamint XXIX. r. vádlottak szabadságvesztése kivételével végrehajtható.

A II. r., IV. r. és XXIX. r. vádlottakat érintő felmentő rendelkezések 2014. július 14. napján, valamint I. r. vádlott vonatkozásában az 1 rb. társtettesként elkövetett csalás bűntettének kísérlete alóli felmentő rendelkezés 2014. szeptember 24. napján elsőfokon jogerőre emelkedett.

Debrecen, 2015. november 12. napján

. Ficsór Gabriella sk.

a tanács elnöke

A kiadmány hitelével:

- kiadó -